

Beszámoló a VII. Jakucs László Nemzetközi Középiskolai Földrajzverseny I-III. helyezett csapatainak és felkészítő tanáraiknak szervezett aggteleki és Bükk-hegységi jutalomútról

2018. szeptember 13-16.

A 2017-18-as tanévben a Szegedi Tudományegyetem Természeti Földrajzi és Geoinformatikai Tanszéke által megrendezett VII. Jakucs László Nemzetközi Földrajzversenyt nagy csatában csapatunk (Galág Botond Balázs – Zareczky András Zsombor) nyerte meg. Így a második, szintén a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnáziumból érkező duóval (Kis Zitával és Reif Eszter Rékával), valamint a budapesti Fazekas Mihály Általános Iskola és Gimnázium harmadik helyezett csapatával hazánk egyik legkülönlegesebb tájára, az Aggteleki-karsztra látogathattunk. A versenyszervezésben részt vevő egyetemi hallgatók és a zsűri tagjai is elkísértek bennünket.

Egy kora hajnali kelés és bő másfél órányi autózás után Szegeden ért bennünket a reggel. Innen Budapest felé vettük az irányt, majd az MO-ás körgyűrűt elhagyva Miskolc felé indultunk. Az egykori nehézipari központban a Bükk talajszelvényeivel ismerkedtünk. Innen Rudabányára indultunk, ahol megemlékeztünk az egykor oly jelentős vasércbányászat történetével, s később Magyarország legmélyebb (59 m) tavában is „kacsázhattunk”. Késő este érkeztünk meg jósvafői szállásunkra, ahol az elkövetkezendő két éjszakát töltöttük.

Második napunkat főleg a felszín alatt töltöttük. Először a Baradla-barlang középtúráján vehettünk részt. Varázslatos volt végre testközelből is látni a cseppköveket, s nem csak a tankönyvekből megfigyelni. A Csillagvizsgáló állócseppkövének monumentalitása **elképesztő** volt.

Miután pihentünk egyet a Vörös-tó dolinjája mellett, utunk csúcspontjaként a Béke-barlangot fedeztük fel a szó szoros értelmében, ugyanis a kiépítetlen barlang közel olyan természetes állapotban van, mint ahogy azt Jakucs László, a verseny névadója 1953-ban megtalálta. Mivel itt nem volt túravezetőnk, a helyszínen már járatos versenyszervező tanárok vezetésével vágunk bele a nagy, helyenként „mászós-csobbanós” kalandba. Ez a program nem csak azért volt különleges, mert sokunk először járhatott kiépítetlen barlangban (akiket barlangásszá is avattak „a mélyben” ☺), hanem mert Jakucs professzor úr is rengeteg időt töltött ennek a barlangnak a felkutatásával.

Harmadik napunkat az Esztramos-hegy felkeresésével kezdtük. A régi bányajáratokon keresztül bejártuk a Rákóczi-barlangot. Itt túravezetőnk szenvedélyesen mutatta be a látnivalókban bővelkedő barlang minden érdekes részletét. Ezután elbúcsúztunk az Aggteleki-karszttól, majd Béalapátfalva felé vettük az irányt. Sajnos a rossz idő miatt nem tudtuk megmászni a Bél-kő szikláit, de legalább megcsodálhattuk a több évszázados kolostor romjait. Szarvaskő várának „meghódítása” után Egerben éjszakáztunk. Az esti látkép varázslatos volt, s a várban elfogyasztott vacsora után még sétáltunk egyet a történelmi belvárosban.

Kirándulásunk utolsó napján Egerszalók felé vettük az irányt. A híres mésztufagát szomorú példája annak, hogy a turizmus és a „vállalkozói szféra” hogyan teszi tönkre a természetet. Miután szomorúan tanulmányoztuk a korlátok és szállodák közé szorított képződményt, az egyik strandon pihentünk ki az elmúlt napok fáradalmait. A délelőtti fürdözést követően – egy rövid verpeléti, visontai és atkári megállót útba ejtve – Szegedet vettük célba, ahol (nevetéstől) könnyes szemmel vettünk búcsút egymástól. Az éjszaka leple alatt közelítettünk meg hazánk egyik legszebb középkorai campusát a Völgység fővárosában.

A kirándulás mind szakmailag, mind pedig az élményeket tekintve emlékezetes marad. Ezúton is szeretnénk megköszönni az utazás kitűnő megszervezését a tanszék dolgozóinak, s mindenkinek, aki segítséget nyújtott a Jakucs László Nemzetközi Középiskolai Földrajzverseny lebonyolításában.

Galág Botond Balázs és Zareczky András Zsombor, a „Botulitisz és Zarkó” csapat tagjai